

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323011108
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323011108.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 23.01.2024, č.k. 2Nt/98/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. februára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 9 odsek 2, 4 písmeno a/, odsek 5 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody, zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 12.09.2019, sp. zn. 3T/85/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.07.2020, sp. zn. 1To/81/2019 z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení a následne ju žiadnym spôsobom nezdôvodnil.

Prokurátor, ktorý sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti, sa k sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd ako nadriadený súd podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal riadne a včas podanú sťažnosť oprávnenou osobou z pohľadu správnosti napadnutého výroku i konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Tak, ako uviedol súd I. stupňa v zmysle ustanovení § 9 odsek 2, 4 písmeno a/ resp. § 9 odsek 5 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody v znení zmien a doplnení bol odsúdený povinný preukázať o období pred podaním žiadosti o preradenie z ústavu z vyšším stupňom stráženia do nižšieho stupňa plnenie programu zaobchádzania. Preukázania plnenia podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu vypracováva ústav, v ktorom odsúdený vykonáva trest, hodnotenie. V tomto hodnotení je uvádzané, že odsúdený disciplinárne potrestaný alebo odmenený nebol, svoje povinnosti si plní a jeho správanie rešpektuje ústavný poriadok. Väčšinu času trávi pasívnym oddychom. Pracovne nie je zaradený pre nedostatok jemu vhodných pracovných príležitostí. Odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok a neodporúča sa jeho preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Nadriadený súd dodáva, že hodnotenie odsúdeného zo strany ústavu musí vykazovať aktivitu samotného odsúdeného pri plnení programu zaobchádzania, relevantné údaje a určenie prognózy rizikového správania.

Inak povedané plnenie programu zaobchádzania znamená i osobnú aktivitu samotného odsúdeného pri preukazovaní toho, že pochopil nelegálnosť konania, pre ktoré je vo výkone trestu odňatia slobody a snahu zmeniť svoje správanie oproti tomu, ktoré je evidované v odpise z registra trestov, keďže v predchádzajúcom období bol s takmer pravidelnou periodicitou uznávaný vinným najmä pre majetkové trestné činy.

Odkaz odsúdeného na slabší zrak nemôže byť argumentom proti takejto aktivite. Nadriadený súd chápe, že osobe so zvýšenými návykmi na pobyt vo výkone trestu odňatia slobody je psychicky náročné vykazovať aktivitu, ktorá by mala za následok kvalitatívnu zmenu v hodnotení jeho správania sa vypracovaného ústavom. Napriek tomu však dodáva, že nie je úlohou štátu, resp. ústavu, v ktorom odsúdený výkon trestu odňatia slobody vykonáva „nútiť“ odsúdeného správať sa rozdielne v prospech toho, aby zo strany väzenského dozoru i príslušných pedagogických pracovníkov bolo chápané, že odsúdený prechádza zmenou a takpovediac je preňho vhodné premiestnenie do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia, aby sa tak viac priblížil k pobytu na slobode. Tak, ako už bolo vyššie uvádzané, stav takéhoto polepšenia je nutné hodnotiť z činnosti samotného odsúdeného, ktorý by nemal iba byť pasívnym užívateľom pobytu vo výkone trestu. Na rozdiel od súdu I. stupňa nadriadený súd zdôrazňuje, že pre akceptáciu žiadosti odsúdeného je dôležité hodnotenie jeho pobytu vo výkone trestu a nie jeho predchádzajúca recidíva.

Tieto skutočnosti boli dôvodom pre zamietnutie sťažnosti odsúdeného, ktorú žiadnym spôsobom nez dôvodnil.

Záverom nadriadený súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody platí poriadková lehota uvádzaná v ustanovení § 411 odsek 1 veta posledná Trestného poriadku.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.